

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

közbenső ítélete

Az ügy száma: Gfv.VII.30.335/2020/6.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke

Dr. Bajnok István előadó bíró

Dr. Gáspár Mónika bíró

A felperes: .

A felperes képviselője: 1000. sz. Ügyvédi Iroda ..

Az I. rendű alperes: alperes1 cím

Az I. rendű alperes képviselője: Nagy és Kiss Ügyvédi Iroda cím

A II. rendű alperes: alperes2 cím

A per tárgya: szerződés érvénytelenségének megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó felek: I. rendű alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.20.199/2010/6. számú közbenső ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 18.G.41.732/2018/30-I. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős közbenső ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 254.000 (kétszázötvennégyezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

A felperes hitelkérelmet nyújtott be az I. rendű alpereshez, majd 2008. május 8-án „Nyilatkozat deviza alapú hitelekhez” elnevezésű iratot (a továbbiakban: kockázatfeltáró nyilatkozat) írt alá. A kockázatfeltáró nyilatkozat aláírásával a felperes tudomásul vette, hogy az esedékes törlesztőrészeket svájci frankban köteles megfizetni, abban az esetben viszont, ha a törlesztőrészek megfizetésére forintban vagy a svájci franktól eltérő más pénznemben kerül sor, akkor az I. rendű alperes eladási árfolyamon számított svájci frank összeget számol el az esedékes kötelezettség teljesítésére, az ennek kapcsán esetleg felmerülő árfolyamkockázatot pedig ő viseli. A kockázatfeltáró nyilatkozat tartalmazza, hogy az adott deviza árfolyama időről időre változhat, nem lehet pontosan tudni előre, hogy az egyes, devizában azonos összegű törlesztőrészek megfizetéséhez mennyi forint vagy egyéb deviza összeget kell majd a felperesnek biztosítania a bankszámláján a törlesztőrészek teljesítéséhez. A kockázatfeltáró nyilatkozat tartalmazza azt is, hogy a törlesztőrészek megfizetésével kapcsolatos, a deviza átváltásából eredő esetleges árfolyamkockázatot – ami forintban vagy egyéb devizában számolt törlesztés tekintetében okozhat növekedést és csökkenést egyaránt – teljes egészében a felperes viseli.

A felperes mint adós – akinek a képviselőjében P.F.J. járt el - 2008. június 13-án svájci frank alapú kölcsönszerződést kötött az I. rendű alperessel mint hitelezővel. A kölcsönszerződés szerint a kölcsön összege 89.437 svájci frank, futamideje 300 hónap, ügyleti kamata évi 7,79 %, az induló THM mértéke évi 8,28 %. A szerződés rögzítette, hogy a kölcsön folyósítását követően a kölcsön lényeges adatairól az I. rendű alperes értesítő levélben tájékoztatja a felperest, amely tartalmazza – egyebek mellett – a folyósítás napján érvényes árfolyamot, a törlesztés ütemezését, valamint a törlesztőrészletek mértékét és esedékességét. A szerződő felek a kölcsönszerződésben úgy nyilatkoztak, hogy az értesítő levelet a kölcsönszerződés elválaszthatatlan részének tekintik, az adós a fizetési kötelezettségét az értesítő levél tartalma szerint köteles teljesíteni. A kölcsönszerződés IV.2. pontja úgy rendelkezik, hogy a felperes köteles viselni a törlesztőrészletek megfizetéséhez szükséges deviza átváltásából eredő valamennyi árfolyamkockázatot. A felek a kölcsönszerződés XI.2. pontjában a kölcsönszerződés részévé tették az I. rendű alperes üzletszabályzatát. A kölcsönszerződés megkötésének a napján a felperes közjegyzői okiratba foglalt kötelezettségvállaló nyilatkozatot tett a kölcsönszerződéshez kapcsolódóan.

A felperes és a II. rendű alperes a kölcsön biztosítása céljából az ugyanezen a napon kelt zálogszerződéssel zálogjogot engedett az I. rendű alperesnek a tulajdonukban álló ingatlanon. Az I. rendű alperes által a felperesnek megküldött, 2008. július 16-án kelt értesítő levél szerint a kölcsön folyósításának napján érvényes árfolyam 145,05 forint, a törlesztőrészletek összege 629,5 svájci frank.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[1] A felperes módosított keresetében elsődlegesen annak megállapítását kérte, hogy a kölcsönszerződés 8. pontjának kikötése érvénytelen, és a kölcsönszerződés ítélethozatalig történő hatályossá nyilvánítását kérte azzal, hogy a fennálló tartozása 6.364.418 forint, amit 187 egyenlő, havonta 30.034 forint összegű részletben köteles megfizetni. Másodlagosan annak megállapítását kérte, hogy a kölcsönszerződés IV.2. pontjába foglalt, az árfolyamváltozás kockázatát a felperesre hárító feltétel érvénytelen, és kérte, hogy a bíróság e feltétel elhagyásával nyilvánítsa érvényessé a kölcsönszerződést azzal, hogy tartozásának összege 4.903.681 forint, amit 187 egyenlő, havonta 26.223 forint összegű részletben köteles megfizetni. A másodlagos kereseti kérelmével kapcsolatban hivatkozott arra, hogy az I. rendű alperes a szerződéskötés előtt nem tájékoztatta őt megfelelően az árfolyamváltozás kockázatáról, ezért tisztességtelen a kölcsönszerződésnek az árfolyamváltozás kockázatát a felperesre hárító feltétele. E kereseti kérelme jogalapjaként a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 209. § (1) bekezdését, 209/A. § (2) bekezdését, a 93/13/EGK irányelv (a továbbiakban: fogyasztói irányelv) 3. cikk (1) bekezdését, továbbá a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: rHpt.) 203. § (6) és (7) bekezdését jelölte meg. Harmadlagosan keresete annak megállapítására irányult, hogy a kölcsönszerződés IV.1. pontja az rHpt. 213. § (1) bekezdés e) pontjába ütközik, így a kölcsönszerződés semmis, ezért annak az ítélethozatalig történő hatályossá nyilvánítását kérte az elsődleges keresetével egyezően.

[2] Az I. rendű alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú ítélet

[3] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Határozatának indokolása szerint a felperes eshetőlegesen előterjesztett valamennyi kereseti kérelmét alaptalannak találta. Megállapította, hogy a felperes és az I. rendű alperes között az rPtk. 523. § (1) bekezdésében körülírt kölcsönszerződés jött létre, amely az rPtk. 685. § e) pontja alapján fogyasztói szerződésnek minősül.

[4] A másodlagos kereset kapcsán tényként állapította meg, hogy az I. rendű alperes a szerződéskötés előtt kockázatfeltáró nyilatkozatban tájékoztatta a felperest az árfolyamváltozás kockázatával kapcsolatban. Ebből azt a jogi következtetést vonta le, hogy a felperes nem hivatkozhat eredményesen arra, hogy az árfolyamváltozás kockázatának viselésére vonatkozó feltétel nem vált a szerződés részévé. Megítélése szerint a kockázatfeltáró nyilatkozatba foglalt tájékoztatás kitért a devizanem árfolyamának és a kamat alakulásának a törlesztőrészletekre gyakorolt hatására, ennek kockázatára, és a kockázat jelentős voltára. A felperes egyértelmű és világos tájékoztatást kapott az árfolyamváltozás kockázatáról, ezért nem gondolhatta alappal, hogy az árfolyamváltozás kockázata nem valós, vagy az őt csak korlátozott mértékben terheli. Mindezek miatt a tájékoztatás megfelelt az rHpt. 203. § (6) és (7) bekezdésben, a 2/2014. PJE jogegységi határozatban, valamint az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) C-51/17. számú ítéletében meghatározott követelményeknek. Álláspontja szerint a kockázatfeltáró nyilatkozatba foglalt tájékoztatással szemben a felperes nem bizonyította, hogy számára a tájékoztatás nem volt világos és érthető, ezért alappal gondolhatta, hogy az árfolyamváltozás kockázata nem valós, vagy az őt csak korlátozott mértékben terheli.

[5] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság – a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 253. § (2) bekezdése szerint meghozott – közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és megállapította, hogy a felperes és az I. rendű alperes között 2008. június 13-án létrejött kölcsönszerződés érvénytelen.

[6] Határozatának indokolásában előrebocsátotta, hogy a felperes fellebbezése kizárólag a másodlagos keresetét elutasító ítéleti rendelkezés ellen irányult, fellebbezésében nem támadta az elsőfokú bíróság ítéletének az elsődleges és a harmadlagos kereseti kérelmeket elutasító rendelkezéseit. Ezért az ítélet táblája kizárólag az elsőfokú ítélet másodlagos kereseti kérelmet elutasító rendelkezését bírálta felül, és a fellebbezést a másodlagos kereseti kérelem jogalapja tekintetében alaposnak találta.

[7] Ennek körében ismertette az rPtk. 209. § (1) bekezdését, továbbá a 2/2014. PJE jogegységi határozat 1. pontját és annak indokolását, valamint a perben kihallgatott P.F.J. tanú vallomását. Rámutatott, hogy az utóbbi valóságtartalmát az I. rendű alperes a perben más bizonyítékkal nem cáfolta, még csak kétséggé sem tette. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában nem adott számot arról, hogy a tanú I. rendű alperes által meg nem cáfolt vallomásának miért nem tulajdonított jelentőséget, a tanú által a felperessel egyezően előadott tényeket miért nem fogadta el valónak, és a tanú vallomása ellenére miért ítélte megfelelőnek az I. rendű alperes által az árfolyamváltozás kockázatáról a felperesnek adott tájékoztatást.

[8] Az ítélet tábla álláspontja szerint a bizonyítékok rPp. 206. § (1) bekezdése szerinti okszerű mérlegelésével a tanú vallomása alapján tényként állapítható meg, hogy a szerződéskötéskor az I. rendű alperes később tévesnek, valótlanak bizonyult szóbeli tájékoztatást adott a felperesnek az árfolyamváltozás kockázatának reális valószínűségéről, jelentőségéről és a törlesztőrészletek összegére gyakorolt hatásáról. Az I. rendű alperes a szóbeli tájékoztatásban úgy tüntette fel az árfolyamváltozás – kockázatfeltáró nyilatkozatban egyébként ismertetett – kockázatát, hogy annak felmerülésével nem kell reálisan számolni, mind a kockázat, mind annak a törlesztőrészletekre gyakorolt hatása jelentéktelen, elhanyagolható. E később tévesnek, valótlanak bizonyult szóbeli tájékoztatás alapján a felperes a kölcsönszerződés megkötésekor akkor is alappal feltételezhette, hogy az árfolyamváltozás kockázatának felmerülésével nem kell reálisan számolnia, illetve e kockázat olyan csekély, elhanyagolható, jelentéktelen mértékű, hogy a törlesztőrészletek összegét nem fogja befolyásolni, és azok a futamidő végéig változatlanok maradnak, ha önmagából a kockázatfeltáró nyilatkozatból ettől eltérő, esetleg kimondottan ellentétes következtetéseket lehet levonni. Mivel a téves, valótlan szóbeli közlések miatt a felperes részére adott, az árfolyamváltozás kockázatára vonatkozó tájékoztatás összességében nem lehet megfelelő, nincs ügydöntő jelentősége annak, hogy a kockázatfeltáró nyilatkozatba foglalt írásbeli tájékoztatás önmagában megfelel-e a kölcsönszerződés megkötésekor hatályos rHpt. 203. § (6) bekezdésében és (7) bekezdés a) pontjában, a 2/2014. PJE jogegységi határozatban és az EUB deviza alapú kölcsönszerződésekkel kapcsolatos ítéleteiben meghatározott tartalmi követelményeknek, ezért ennek vizsgálatát az ítélet tábla mellőzte. Megjegyezte azonban, hogy a felperes fellebbezésében alappal kifogásolta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, amely szerint a felperes az árfolyamkockázat jelentős voltáról kapott tájékoztatást, illetőleg az írásbeli tájékoztatás nem tartalmazott. Az árfolyamváltozás kockázatára vonatkozó megfelelő tájékoztatás hiányában a rPtk. 209. § (1) bekezdése alapján tisztességtelen, és ebből az okból a rPtk. 209/A. § (2) bekezdése alapján semmis a kölcsönszerződés IV.2. pontjába foglalt, az árfolyamváltozás kockázatát teljes mértékben a felperesre hárító szerződési feltétel.

[9] Az árfolyamváltozás kockázatát teljes mértékben a felperesre hárító szerződési feltétel nélkül a kölcsönszerződés nem teljesíthető, ennek az rPtk. 239. § (2) bekezdése alapján az a további jogi következménye, hogy a teljes kölcsönszerződés érvénytelen. A perbeli jogvita elkülöníthető volt a kereset jogalapja – a kölcsönszerződés érvénytelenségének elbírálása – és az érvénytelenség jogkövetkezményeinek levonása tekintetében, ezért a Fővárosi Ítélet tábla az rPp. 213. § (3) bekezdésének alkalmazásával közbelső ítéletet hozott, amellyel megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését, és megállapította a perbeli kölcsönszerződés érvénytelenségét. Mivel az érvénytelenség jogkövetkezményeinek levonására nézve a tárgyalást folytatni kell, az ítélet tábla az iratokat a Pp. 253. § (4) bekezdése alapján visszaküldte az elsőfokú bíróságnak a tárgyalás lefolytatása céljából.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[10] Az I. rendű alperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú ítélet helybenhagyását, másodlagosan a másodfokú bíróság új

eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Állította, a jogerős ítélet sérti az rPtk. 209. § (1) bekezdését, 209/A. § (2) bekezdését, valamint az rHpt. 203. § (6) és (7) bekezdését.

[11] Arra hivatkozott, hogy az árfolyamkockázatot a kockázatifeltáró nyilatkozatban ismertette, és rögzítette annak törlesztőrészletekre gyakorolt hatását is, az árfolyamkockázat telepítésére vonatkozó rendelkezések ezért – figyelemmel a kölcsönszerződés IV. 2. és 3. pontjára is – világosak és érthetőek, az átláthatóság követelményeinek megfelelnek. A felperes mint átlagos fogyasztó számára – amennyiben a 2/2012. (XII. 10.) PK vélemény szerint tőle minimálisan elvárható módon aláírás előtt figyelmesen elolvasta a szerződést és a kockázatifeltáró nyilatkozatot – e tájékoztatás alapján egyértelműnek kellett lennie, hogy az árfolyamváltozás esélye reális, az bármikor bekövetkezhet, annak nincs felső határa és azt korlátlanul ő viseli. Az I. rendű alperes álláspontja szerint a másodfokú bíróság a fentiek miatt megalapozatlanul jutott arra a következtetésre, hogy az árfolyamváltozás kockázatára vonatkozó megfelelő tájékoztatás hiányában tisztességtelen, és ebből az okból az rPtk. 209/A. § (2) bekezdése alapján semmis a kölcsönszerződés IV.2. pontjába foglalt, az árfolyamváltozás kockázatát teljes mértékben a felperesre hárító szerződési feltétel.

[12] Hivatkozott a 6/2013.PJE és 2/2014. PJE jogegységi határozatokban, valamint az EUB C-51/17. számú ítéletében foglaltakra is. A perbeli szerződés és a kockázatifeltáró nyilatkozat álláspontja szerint megfelelően feltárta a devizaalapú szerződéssel kapcsolatos kockázatot, ezért egyértelmű, hogy az árfolyamkockázatnak az adós általi viselése nem minősül tisztességtelennek, figyelemmel arra, hogy a szükséges tájékoztatást a felperes kellő tartalommal megkapta, a tájékoztatás, az árfolyamkockázatra történő figyelemfelhívás az „átlagos fogyasztó” számára világos és érthető volt. Erre tekintettel érthetetlennek tartotta, hogy a másodfokú bíróság úgy fogadta el a felperes által előadottak alátámasztásaként a tanú vallomását, hogy azzal szemben ott állt az I. r. alperes által előadottak tekintetében az írásbeli nyilatkozat. A tanúvallomással kapcsolatban előadta továbbá, hogy I. r. alperes nem adott és nem is adhatott az írásbelivel ellentétes tájékoztatást, egyebekben teljesen életszerűtlen, hogy az ügyfél egy írásbelivel ellentétes szóbeli tájékoztatás alapján kössön meg egy ilyen jellegű jogügyletet.

[13] A felülvizsgálati határidő lejártát követően előterjesztett beadványában az I. rendű alperes a felülvizsgálati kérelmét további jogi érvekkel egészítette ki.

[14] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

[15] Előrebocsátja a Kúria a felülvizsgálati eljárás lényegével és korlátaival kapcsolatban, hogy felülbírálati jogkörét az adott ügyben nem irányadó, három kivételtől eltekintve, a felülvizsgálati kérelem korlátján belül, a hatvannapos határidőben érkezett perorvoslati kérelemben – a következőkben kifejtettek szerint érdemi vizsgálatra alkalmas tartalommal – megjelölt jogszabálysértések vizsgálatával gyakorolhatja. Az rPp. 272. § (1) és (2) bekezdései értelmében – miként azokat az 1/2016. (II. 15.) PK vélemény értelmezte – a jogerős ítélet

több rendelkezését támadó, avagy több egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozó felülvizsgálati kérelemnek valamennyi hivatkozás tekintetében rendelkeznie kell a törvényben meghatározott, egymással szoros logikai és perjogi kapcsolatban álló kötelező tartalmi kellékekkel. Ezek a támadott határozat, a jogszabálysértés és azzal összhangban a megsértett jogszabályhely megjelölése, a jogorvoslati kérelem indokainak ismertetése és a Kúria döntésére irányuló határozott kérelem. Több jogszabálysértésre alapított felülvizsgálati kérelemnek valamennyi jogszabálysértés tekintetében teljesítenie kell az előzőekben bemutatott tartalmi elvárást, ellenkező esetben a tartalmilag fogyatékos felülvizsgálati kérelmet – vonatkozó részében – a Kúria nem vizsgálhatja érdemben. Az rPp. 272. §-át 2012. szeptember 1-jei hatállyal módosító, az igazságügyi és közigazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló 2012. évi CXVII. törvény 9. §-a és 17. §-a eredményeként a 2012. október 31-e után jogerőre emelkedett határozatok ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmek kötelező tartalmi eleme – egyebek mellett – a megsértett jogszabályhely megjelölése, amelyet – az 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. pontjához fűzött indokolásból kitűnően – konkrétan, a jogforrás, a paragrafusszám, az esetleges bekezdések és pontok számának megadásával kell meghatározni, követelmény továbbá az is, hogy az így megjelölt jogszabályhely megfeleljen a jogszabálysértés szöveges körülírásának. A tartalmilag hiányos perorvoslati kérelem nem korrigálható utóbb, sem hiánypótlás elrendelésével, sem a felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél kiegészítő nyilatkozatával. A felülvizsgálati kérelemnek a kötelező tartalmi, egyben fogalmi elemekkel a benyújtására nyitva álló hatvannapos határidőn belül kell rendelkeznie. Az rPp. 272. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem előterjesztésére, a másodfokú határozat közlésétől számított hatvan nap áll rendelkezésre. A törvényben megállapított határidő nem hosszabbítható meg, azt a Kúria sem engedélyezheti, ezért a 60 napon túl előterjesztett beadványokban megjelölt, illetve a felülvizsgálati tárgyaláson előadott – a határidőben benyújtott felülvizsgálati kérelemben nem szereplő – további kifogások, jogi érvelések, az ezekben előadott új jogcímekre történő hivatkozások érdemben nem vizsgálhatók. A felülvizsgálati kérelmet ugyanis a felülvizsgálati határidő elteltét követően az rPp. 273. § (5) bekezdése értelmében nem lehet megváltoztatni vagy kiegészíteni, és – amint arra a Kúria az 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 7. pontjában rámutatott – a beadvány tartalmi hiányainak pótlására sem kerülhet sor.

[16] Megjegyzi a Kúria, hogy az rPp. 272. § (3) bekezdése értelmében egyedül akkor térhet el a felülvizsgálati kérelemben tévesen megjelölt konkrét jogszabályhelyektől az állított jogszabálysértések vizsgálata során, ha e körben nyilvánvaló, azonosítható elírás történt, vagyis ha a jogszabálysértés tényének megfelelő szöveges előadása alapján meg lehet állapítani, hogy a kérelem előterjesztője a kérelemben tévesen írtak helyett milyen jogszabályhely megsértésére kívánt valójában hivatkozni. Jelen ügyben e szabály alkalmazására nem volt mód.

[17] A kifejtetteknek megfelelően a Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (2) bekezdése alapján kizárólag a 2020. augusztus 7-én, a felülvizsgálati határidőben benyújtott felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és azt az abban megjelölt okokból nem találta jogszabálysértőnek.

[18] Az I. rendű alperes felülvizsgálati kérelmében megsértett jogszabályhelyként az rPtk. 209. § (1) bekezdését és 209/A. § (2) bekezdését, valamint az rHpt. 203. § (6) és (7) bekezdését jelölte meg.

[19] A jogerős ítélet az árfolyamkockázatra vonatkozó kikötések átláthatósága körében ugyanakkor nem a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályhelyek jogszabálysértő értelmezésével, hanem alapvetően és – az ítélet indokolásából kitűnően – hangsúlyosan a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelésével foglalt állást. A másodfokú bíróság a rendelkezésre álló dokumentumokban (a kölcsönszerződés és kockázatfeltáró nyilatkozat) megjelölt rendelkezéseket és a tanúvallomásban foglaltakat vetette össze, és azok értékelésével, valamint a 2/2014. PJE jogegységi határozatban meghatározott szempontok együttes mérlegelésével, alapvetően a tanúvallomásra alapítottan alakította ki álláspontját a felperes részére adott tájékoztatás megfelelőségéről, illetve arról, hogy az árfolyamkockázat viselésére vonatkozó szerződéses feltételek megfelelő tájékoztatás hiányában tisztességtelenek.

[20] Az I. rendű alperes felülvizsgálati kérelmében ugyan vitatta e megállapítás helytállóságát, de a kifejtettekből következően nem a felülvizsgálati kérelmében megjelölt anyagi jogi jogszabálysértések alapján, hanem a bizonyítékok mérlegelésén keresztül, az rPp. 206. § (1) bekezdésére hivatkozással támadhatta volna az általa jogszabálysértőnek tartott ítéleti következtetést. Az rPp. megjelölt szabályára azonban az I. rendű alperes nem hivatkozott a határidőn belül előterjesztett felülvizsgálati kérelmében, ennek feltüntetése nélkül pedig – a [18] pontban kifejtetteknek megfelelően – a másodfokú bíróság mérlegelése érdemben nem volt vizsgálható, felülbírálható, a jogerős közbenső ítélet jogszabályba ütköző voltát ezért a határidőben érkezett felülvizsgálati kérelem alapján nem lehetett megállapítani.

[21] A Kúria mindezekre tekintettel a jogerős közbenső ítéletet az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[22] A Kúria az eredménytelen felülvizsgálati kérelemre tekintettel a felülvizsgálati eljárásban is pervesztes I. rendű alperest az rPp. 270. § (1) bekezdése szerint irányadó 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes áfát is magában foglaló ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére. A Kúria ennek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szól 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (1), (2), (5) és (6) bekezdései alapján a pertárgyérték és a kifejtett jogi képviseleti tevékenységgel arányos összegben határozta meg.

[23] A közbenső ítélet elleni felülvizsgálatot az rPp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

[24] A Kúria döntését tárgyaláson hozta meg.

Budapest, 2021. április 27.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Bajnok István s.k. előadó bíró, Dr. Gáspár Mónika s.k. bíró

A kiadmány hiteléül: